

**Disciplinaire Commissie voor Breedtesporters
NADO Vlaanderen**

Zaak: Philiep CRACCO

Nummer: 2017-019

Beticht van: het plegen van een dopingpraktijk, vastgesteld bij een dopingcontrole ter gelegenheid van de autorally te Ieper op 24 juni 2017, namelijk een inbreuk op artikel 6 en artikel 3, 1° van het decreet van 25 mei 2012 betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport, door het zich als sporter niet onthouden te hebben van dopingpraktijken, meer bepaald de aanwezigheid van een verboden stof of van een metaboliet of marker daarvan in een monster dat afkomstig is van de sporter, in het bijzonder testosteron en een metaboliet van ostarine.

Inzake: Philiep Cracco;
geboren: 3 mei 1962;
wonend: Kruisstraat 12 in 8020 Oostkamp.

1. De disciplinaire commissie nam onder meer kennis van:

- het analyseverslag van 10 juli 2017 van het erkende dopingcontrolelaboratorium in Zwijnaarde waaruit blijkt dat in het urinestaal een metaboliet van ostarine werd aangetroffen en het GC/C/IRMS-verslag van 26 juli 2017 dat wijst op exogene toediening van testosteron;
- het aangetekend schrijven van 22 augustus 2017 waarmee de sporter werd uitgenodigd om aanwezig te zijn op de zitting van de disciplinaire commissie van 26 september 2017, op zijn eigen verzoek vervroegd naar de zitting van 19 september 2017, in voortzetting gesteld naar de zitting van 14 november 2017;
- de overige (procedure)stukken van het dossier.

2. Bij tussenbeslissing van 3 oktober 2017 heeft de disciplinaire commissie voor breedtesporters aanvullend onderzoek bevolen, meer bepaald werd de sporter uitgenodigd toelichting te verstrekken over de door hem ingenomen medicijnen. De debatten werden heropend op de zitting van 14 november 2017.

Op de zitting van 14 november 2017 hoorde de disciplinaire commissie:

- de vertegenwoordiger van NADO Vlaanderen, Jurgen Secember, in zijn opmerkingen;
- de sporter Philiep Cracco, bijgestaan door zijn raadsman meester Kristof De Saedeleer, advocaat te Dilbeek.

3. NADO Vlaanderen gaf op 12 juni 2017 controlearts dr. Hilde Desmidt opdracht voor het uitvoeren van een dopingcontrole binnen wedstrijdverband tijdens de rally van Ieper op zaterdag 24 juni 2017.

De sporter werd rechtsgeldig opgeroepen voor de dopingcontrole en ondertekende de kennisgeving. Hij leverde op rechtsgeldige wijze een urinemonster af.

Uit het beproevingsverslag van het erkende DoCoLab van de Universiteit Gent volgt dat in het urinemonster een metaboliet van ostarine werd aangetroffen.

De resultaten van een bijkomende GC/C/IRMS-analyse stemmen overeen met de administratie van exogene steroïden.

Ostarine is een verboden middel dat vermeld is op de verboden lijst 2017 onder de anabole androgene steroïden (AAS), namelijk onder de selectieve androgene receptormodulatoren (SARM's; art. 1, § 3, 1°, c, 2, verboden lijst 2017). Het is een niet-specifiek middel dat verboden is binnen en buiten wedstrijdverband.

Testosteron is een endogene anabole androgene steroïden dat een verboden middel is wanneer exogeen toegediend (art. 1, § 3, 1°, b, 10, verboden lijst 2017). Het is een niet-specifiek middel dat verboden is binnen en buiten wedstrijdverband.

Op grond van de analyseresultaten is er overeenkomstig artikel 2, 2° Antidopingdecreet van 25 mei 2012 sprake van afwijkende analyseresultaten (zogenaamde AAF, of Adverse Analytic Findings), namelijk een rapport van een WADA-geaccrediteerd of door het WADA goedgekeurd controlelaboratorium dat in een monster de aanwezigheid is gevonden van een verboden stof of van de metabolieten of markers ervan, inclusief verhoogde hoeveelheden van endogene stoffen, of een bewijs van het gebruik van een verboden methode.

De dopingpraktijken met betrekking tot de verboden middelen ostarine en exogene toediening van testosteron zijn bewezen en geven in beginsel aanleiding tot uitsluiting van de sporter gedurende een bepaalde periode.

4. Artikel 42, § 1, Antidopingdecreet van 25 mei 2012 bepaalt: *“Bij een eerste overtreding, wordt de uitsluiting van de sporter of begeleider als volgt bepaald:*

1° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 1°, 2° of 6° :

a) vier jaar uitsluiting als het opzettelijk was, tenzij paragraaf 6 van toepassing is;

b) twee jaar uitsluiting als het niet opzettelijk was, tenzij paragraaf 4, 5 of 6 van toepassing is.

Als de dopingpraktijk verband houdt met een specifieke stof, dient het bewijs van het opzettelijk karakter geleverd te worden door NADO Vlaanderen.

Als de dopingpraktijk verband houdt met een niet-specifieke stof, dient het bewijs van het niet opzettelijk karakter geleverd te worden door de sporter of begeleider”.

Aan de hand van de overgelegde stukken levert de sporter het bewijs van het niet opzettelijk karakter van het gebruik van ostarine dat deel uitmaakt van de medicatie die de sporter op voorschrift van zijn behandelend arts nam in de behandeling van prostaatkanker. Dit brengt mee dat wat betreft het verboden middel ostarine de periode van uitsluiting maximaal twee jaar bedraagt.

Overeenkomstig artikel 42, § 4 Antidopingdecreet van 25 mei 2012 vervalt de periode van uitsluiting echter als de sporter of begeleider kan aantonen dat hem geen schuld of nalatigheid te verwijten valt. Met de overgelegde stukken toont de sporter ook dat aan, wat ook de vertegenwoordiger van NADO Vlaanderen erkent: het gebruik van het middel ostarine maakt geheel deel uit van de therapeutische behandeling van prostaatkanker, zoals voorgeschreven door de behandelende arts van de sporter. Uit de overgelegde documenten blijkt dat de sporter

geen enkel zicht had en kon hebben op de samenstelling van de medicatie die hem werd voorgeschreven en toegediend en hij hierin gezien de levensbedreigende aard van de ziekte en de delicate samenstelling van deze medicatie hierin op geen enkele wijze kon tussenkomen : het verslag van 12 november 2017 van Dr. Apr. D. Borrey toont op dat punt aan dat de sporter niet kon weten dat zijn medicatie ostarine bevatte of kon opleveren als analysesresultaat gezien de aanwezigheid ervan als gevolg van metabolisatie tot stand komt. Waar een sporter in beginsel weliswaar verantwoordelijk is voor de keuze van zijn medisch personeel en hij deze personen moet informeren over het feit dat hij als sporter geen enkel verboden middel mocht toegediend krijgen, kon in de concrete omstandigheden van de sporter niet verwacht worden dat hij moest opgemerkt hebben dat zijn medicatie ook het verboden middel ostarine bevatte of de aanwezigheid ervan, door middel van metabolisatie, in zijn urinemonster kon veroorzaken.

5. Voor de exogene toediening van testosteron geldt het verval van de uitsluiting echter niet. De sporter duidde op het dopingcontroleformulier zelf aan dat hij "testosteronengel" had aangewend. Dit wendde hij aan om, zoals de sporter vermeldde, zijn levensstandaard op te krikken. Op de zitting werd aangegeven dat dit kaderde in de seksuele levenskwaliteit, die als gevolg van de ziekte enigszins was aangetast door erectiestoornissen. De aanwending van deze testosterongel maakte geen deel uit van de eigenlijke behandeling van de prostaatkanker.

NADO Vlaanderen erkende dat er geen sprake was van een opzettelijk, dit is intentioneel, gebruik. Overeenkomstig artikel 2, 46° Antidopingdecreet van 25 mei 2012 is opzettelijk de situatie waarbij de sporter of begeleider handelingen heeft gesteld waarvan hij wist dat ze een dopingovertreding waren of dat er een aanzienlijk risico was dat de handelingen een dopingovertreding zouden kunnen zijn of tot gevolg zouden kunnen hebben en dat risico kennelijk heeft genegeerd. Daarvan is in dit geval geen sprake. Aldus is de maximale uitsluiting op grond van artikel 42, § 1, 1°, b voormeld twee jaar.

Overeenkomstig artikel 42, § 5 Antidopingdecreet van 25 mei 2012 kan als de sporter kan aantonen dat hem geen significante schuld of nalatigheid te verwijten valt, de periode van uitsluiting afhankelijk van de dopingpraktijk verminderd worden als volgt :

1° als de dopingpraktijk vermeld in artikel 3, 1°, 2° of 6°, betrekking heeft op een specifieke stof: minstens een berisping en maximum twee jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad van de sporter of begeleider;

2° als de sporter of begeleider kan aantonen dat de dopingpraktijk vermeld in artikel 3, 1°, 2° of 6°, afkomstig is van een besmet product : minstens een berisping en maximum twee jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad van de sporter of begeleider. Bij de beoordeling van de schuldgraad van de sporter of begeleider zou het bijvoorbeeld gunstig zijn voor de sporter of begeleider als hij of zij het product waarvan later werd vastgesteld dat het besmet was, had vermeld op zijn of haar dopingcontroleformulier;

3° in andere gevallen dan vermeld in 1° en 2°, kan de normaal toepasselijke uitsluitingsperiode, met behoud van eventuele verdere vermindering op grond van paragraaf 6, worden verkort op basis van de schuldgraad van de sporter of begeleider, maar de verkorte uitsluitingsperiode mag niet korter zijn dan de helft van de normaal toepasselijke uitsluitingsperiode.

Naar het oordeel van de disciplinaire commissie maakt de sporter in zijn hoofde voldoende aannemelijk dat hem bij het aanwenden van de testosterongel geen significante schuld of nalatigheid te verwijten valt: enerzijds had hij concrete kennis van het gebruik van de testosterongel, anderzijds gebruikte hij deze gel weliswaar niet voor de concrete behandeling

van zijn prostaatanker doch wel, minstens deels, in het kader van de gevolgen van deze ziekte, onder meer met betrekking tot zijn seksuele prestaties.

Dit maakte voor de sporter in deze concrete omstandigheden een lichte fout uit, die toelaat de normaal toepasselijke uitsluitingsperiode van twee jaar te verminderen tot de helft, namelijk één jaar.

De reeds ondergane voorlopige schorsing voor deelname aan wedstrijden moet van deze uitsluitingsperiode in mindering worden gebracht, wat de disciplinaire commissie doet door de periode van uitsluiting te doen ingaan vanaf 20 juli 2017, zijnde de datum vermeld in de brief van 12 juli 2017 van NADO Vlaanderen (stuk 5).

Dit verbod sluit de individuele sportbeoefening voor louter recreatieve doeleinden van de sporter of begeleider niet uit.

6. Het bijkomend opleggen van een administratieve geldboete is voor de disciplinaire commissie niet noodzakelijk om de sporter aan te sporen voortaan meer voorzichtigheid aan de dag te leggen bij het innemen van medicatie of andere middelen in zijn hoedanigheid van sporter.

7. Overeenkomstig artikel 41, § 1, 3° Antidopingdecreet van 25 mei 2012 legt de disciplinaire commissie gezien de overtreding verband houdt met een dopingtest binnen wedstrijdverband in een individuele sport, de diskwalificatie uit van het resultaat van de sporter, met alle gevolgen die daaruit voortvloeien wat betreft punten, medailles, prijzen en dergelijke.

8. De sporter moet in de hierna bepaalde mate bijdragen in de kosten.

OP DEZE GRONDEN de disciplinaire commissie voor breedtesporters

rechtdoende op tegenspraak:

verklaart de dopingpraktijk in hoofde van de sporter bewezen wat betreft het verboden middel ostarine, doch stelt vast dat de normaal gebruikelijke uitsluitingsperiode van twee jaar vervalt voor het verboden middel ostarine;

verklaart de dopingpraktijk in hoofde van de sporter bewezen wat betreft het verboden middel testosteron, doch vermindert de normaal gebruikelijke uitsluitingsperiode van twee jaar naar één jaar;

verklaart de sporter aldus uitgesloten voor een periode van één jaar **vanaf 20 juli 2017 tot 20 juli 2018**, wat inhoudt dat een verbod wordt opgelegd om aan elke sportactiviteit deel te nemen als sporter of begeleider alsook in om het even welke andere hoedanigheid;

spreekt voor de sporter de diskwalificatie uit van het resultaat van de wedstrijd van 24 juni 2017, met alle gevolgen die daaruit voortvloeien wat betreft punten, medailles, prijzen en dergelijke;

veroordeelt de sporter tot betaling van een gedeelte groot 1.000 euro van de kosten.

Deze beslissing is gewezen te Brussel door de disciplinaire commissie voor breedtesporters, samengesteld uit de leden die in deze zaak hebben gezeteld en geoordeeld, nl.

B. Meganck,
voorzitter

J. Ghoois
geneesheer-lid

J. Van den Berghe,
lid

en op de openbare zitting van 28 november 2017 uitgesproken door de voorzitter B. Meganck, met bijstand van mevrouw Heidi Colsoul, secretaris

B. Meganck, voorzitter

H. Colsoul, secretaris